

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010799
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3817010799.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému O. N., nar. XX.X.XXXX v Y., trvale bytom J. č. XX, pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.01.2020, sp.zn. 2T/164/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného O. N. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2018, sp.zn. 2T/164/2017 boli obžalovaní O. N. a T. N. uznaní vinnými v bodoch 1, 4, 5, 6 rozsudku pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaný O. N. v bodoch 2, 3, 8 rozsudku pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona a v bode 7. rozsudku pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s obžalovanou T. N. dňa 9.9.2014 v pobočke OTP Banky v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 13.200 eur na meno T. N., P. XX.X.XXXX, X. Y. A. P. P. Č.. X19, pričom k žiadosti o úver v mene T. N. predložil potvrdenia o piatich vkladoch v hotovosti vo výške 300 eur na účet vedený vo VÚB, a.s., IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, fotokópiu výpisu z účtu vedeného v Poštovej banke zo dňa 3.9.2014, čestné vyhlásenie o príjme T. N. overené notárom v Bojniciach, ktoré listiny sa nezakladali na pravde a následne bol na podklade uvedených listín úver vo výške 12.800 eur schválený, na základe čoho dňa 19.9.2014 uzatvorila T. N. osobne so spoločnosťou A. Y. H., a.s., Zmluvu o poistnom A. Z. T. č. XXX/XXXX/XXSU, v ktorej sa zaviazala tento splácať v 68 mesačných splátkach vo výške 308,32 eur počnúc dňom 25.11.2014, aj napriek tomu, že obaja obžalovaní mali vedomosť o tom, že podmienky na poskytnutie úveru T. N. nespĺňa a následne úver riadne T. N. nesplácala, v dôsledku čoho bol dňa 29.9.2015 úver vyhlásený bankou za splatný, čím uviedli obžalovaní spoločným konaním spoločnosť A. Y. H., N..H., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a schopnosti splácať uvedený úver, pričom týmto konaním spôsobila obžalovaná spoločnosť A. Y. H., N..H., Š. X, Y., M.: XXXXXXXX, škodu vo výške 14.001,56 eur,

2. obžalovaný O. N. začiatkom roka 2013 vylákal od E. B. sumu 25.000 eur tak, že ho požiadal o krátkodobú pôžičku pre seba vo výške 25.000 eur, túto sumu žiadal vložiť na účet v ČSOB, čo E. B. dňa 8.2.2013 urobil, po vložení uvedenej sumy však zistil, že predmetný účet je účtom spoločnosti D., s.r.o., ktorej nemal v úmysle peniaze požičať, O. N. už v čase, keď o pôžičku žiadal, vedel, že peniaze nevráti a do dnešného dňa peniaze nevrátil, čím spôsobil E. B., P. XX.X.XXXX, Y. G. XXX/XX, E., škodu vo výške minimálne 25.000 eur,

3. obžalovaný O. N. vylákal od D. S. spolu sumu 21.000 eur tak, že ho postupne požiadal o pôžičky vo výške 1.000 eur, 1.000 eur, 6.000 eur, 8.000 eur a 5.000 eur, dal mu čísla účtov 5059126356/0900 a 3320028153/0200, na ktoré mal vložiť peniaze Miroslav Unterfreanc, dňa 11.11.2014 vložil 1.000 eur na účet č. 5059126356/0900, dňa 20.11.2014 vložil 1.000 eur na účet 3320028153/0200, dňa 18.12.2014 vložil 6.000 eur na účet 5059126356/0900, dňa 24.2.2015 vložil 8.000 eur na účet č. 5059126356/0900 a dňa 3.6.2015 vložil 5.000 eur na účet č. 3320028153/0200, pričom O. N. už v čase, keď o pôžičky žiadal, vedel, že peniaze nevráti a do dnešného dňa peniaze nevrátil, čím spôsobil D. S. škodu vo výške minimálne 21.000 eur,

4. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s obžalovanou T. N. dňa 6.6.2014 v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie spotrebiteľského úveru spoločnosť W. B. L., a.s., vo výške 1.500 eur na meno T. N., pričom k žiadosti o úver T.O. N. s O. N. predložili fotokópiu výpisu z účtu vedeného v Poštovej banke zo dňa 3.6.2014, pracovnú zmluvu o tom, že T. N. pracuje v Rakúsku, ktoré listiny sa nezakladali na pravde a následne bol na podklade uvedených listín úver s číslom zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.500 eur schválený, na základe čoho sa T. N. zaviazala predmetný úver splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 44,96 eur počnúc dňom 20.7.2014, kde predmetný úver nebol splácaný, v dôsledku čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 19.6.2015 vypovedaná, čím na základe vedomosti O. N. spolu s T. N. o tom, že podmienky na poskytnutie úveru T. N. nespĺňala, spoločne uviedli spoločnosť W. B. L., a.s., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a schopnosti splácať predmetný úver a takýmto spoločným konaním spôsobili spoločnosti W. B. L., a.s., škodu vo výške 1.611,56 eur,

5. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s T. N. dňa 7.10.2014 v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie revolvingovej pôžičky spoločnosť E. W. H., s.r.o., vo výške 11.904 eur na meno T. N., kde k uzatvoreniu zmluvy č. XXXXXX na pôžičku vo výške 11.904 eur došlo dňa 8.10.2014 v Prievidzi, ktorú sa zaviazala splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 248 eur počnúc mesiacom november 2014, pričom O. N. k žiadosti o úver v mene T.Í. N., ktorá vystupovala ako samostatne zárobkovo činná osoba, za účelom vylákania úveru predložil pracovnú zmluvu o tom, že T. N. pracuje v Rakúsku, doklady o daňovom priznaní za rok 2013, ako aj čestné vyhlásenie, kde obžalovaná vlastnoručným podpisom deklarovala, že pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, ktoré listiny sa nezakladali na pravde, čím na základe vedomosti O. N. spolu s obžalovanou T. N. o tom, že podmienky na poskytnutie nespĺňala, uviedli O. N. spolu s T. N. spoločnosť E. W. H., s.r.o., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie pôžičky a schopnosti splácať predmetnú pôžičku a takýmto spoločným konaním spôsobili spoločnosti E. W. H., s.r.o., škodu vo výške 11.656 eur,

6. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s obžalovanou T. N. dňa 3.7.2014 v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie revolvingovej pôžičky spoločnosť E. W. H., s.r.o., vo výške 6.624 eur na meno T. N., kde k uzatvoreniu zmluvy č. XXXXXX na pôžičku vo výške 6.624 eur došlo dňa 10.7.2014 v Prievidzi, ktorú sa obžalovaná osobne zaviazala pôžičku splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 138 eur počnúc mesiacom august 2014, pričom O. N. k žiadosti o úver v mene T. N., ktorá vystupovala ako samostatne zárobkovo činná osoba, za účelom vylákania úveru predložil pracovnú zmluvu o tom, že T. N. pracuje v Rakúsku, doklady o daňovom priznaní za rok 2013, ako aj čestné vyhlásenie, kde obžalovaná vlastnoručným podpisom deklarovala, že pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom listiny sa nezakladali na pravde, čím vedome uviedli nepravdivé skutočnosti za účelom vylákania úveru a spoločnosť E. W. H., s.r.o., uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie pôžičky a schopnosti splácať predmetnú pôžičku a takýmto spoločným konaním spôsobili spoločnosti E. W. H., s.r.o., škodu vo výške 5.934 eur,

7. obžalovaný O. N. dňa 16.4.2015 podpísal v Prievidzi zmluvu o nájme dopravného prostriedku s prenajímateľom D. G., ktorej predmetom bol nájom motorového vozidla J. C., evidenčné číslo E.-XXEY, VIN: Q. na dobu od 16.4.2015 do 16.5.2015, vozidlo však v stanovenej lehote nevrátil a bez súhlasu a vedomia vlastníka ho v presne nezistenom čase približne v júni 2015 založil v Bojniciach za sumu 2.000 eur Z. J., pričom D. G. na výzvy prostredníctvom sms a mailovej komunikácie tvrdil, že vozidlo vráti čo najskôr a vrátenie odkladal, po 15.8.2016 prestal komunikovať, pričom hodnota vozidla bola vo výške 7.500 eur,

8. obžalovaný O. N. v období od 22.7.2013 do júna 2015 na presne nezistených miestach v okrese Prievidza vylákal od Z. J. spolu sumu 38.850 eur tak, že ho postupne žiadal o pôžičky a to,

- dňa 22.7.2013 vo výške 10.000 eur, ktoré mu odovzdal pred OC Korzo v Prievidzi, a ktoré mu mal vrátiť do 2 týždňov s tým, že ak ich nevráti, dá mu do zálohy dom svojej starej mamy, ktorého však nebola vlastníkom,
- v presne nezistenom čase v marci 2014 ho požiadal o 1.500 eur, ktoré mu prikázal zaslať na určený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a ktoré mu mal vrátiť do 2 týždňov,
- v presne nezistenom čase v marci 2014 ho požiadal o pôžičku vo výške 5.000 eur, pričom za účelom získania peňazí na poskytnutie pôžičky Z. J. založil svoje motorové vozidlo Mercedes Vito, pôžičku mal O. N. vrátiť do týždňa, čo však neurobil a Z. J. o Mercedes Vito prišiel, a preto mu prisľúbil za Mercedes Vito vrátiť 15.000 eur,
- v presne nezistenom čase v júni 2014 ho požiadal o 2.000 eur a v presne nezistenom čase v máji 2015 o 350 eur, k čomu ako potvrdenie spísali notársku zápisnicu a čestné prehlásenie,
- a v presne nezistenom čase v júni 2015 ho v Bojniciach žiadal o 2.000 eur, za ktoré mu odovzdal do zálohy motorové vozidlo VW Golf, ktorého nebol vlastníkom, pričom O. N. už v čase, keď o pôžičky žiadal, vedel, že peniaze nevráti a do dnešného dňa peniaza nevrátil,

čím spôsobil Z. J. celkovú škodu vo výške minimálne 20.850 eur,

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný O. N. podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 88 (osemdesiatosem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.4.2015, právoplatný 20.4.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaná T. N. podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe, výkon ktorého jej bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 51 odsek 4 písmeno g) Trestného zákona bol obžalovanej uložený príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovaným O. N. a T. N. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému OTP Banka, Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, škodu vo výške 14.001,56 eur, poškodenému Consumer Finance Holding, a.s., Bernolákova 17, Poprad, IČO: 35 923 130, škodu vo výške 1.611,56 eur, poškodenému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, škodu vo výške 17.384,80 eur. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému O. N. uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. B., nar. XX.X.XXXX v Y., bytom E., G. XXX/XX, škodu vo výške 25.000 eur, D. S., nar. XX.X.XXXX v Y., bytom E., Y. XXX/XX, škodu vo výške 21.000 eur a Z. J., nar. X.X.XXXX v L., bytom Y., J. XX, škodu vo výške 20.850 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku okresný súd poškodených OTP Banka, Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 3XX18916, Z. J., nar. X.X.XXXX v L., bytom Y., J. 13 a Consumer Finance Holding, a.s., Bernolákova 17, Poprad, IČO: 35 923 130, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na podklade odvolania obžalovaného O. N. Krajský súd v Trenčíne dňa 12. septembra 2019 na verejnom zasadnutí po preskúmaní vyššie citovaného rozsudku odvolanie obžalovaného proti výroku o vine vyhodnotil ako nedôvodné, avšak zistiť pochybenie okresného súdu pri ukladaní trestu ako i nedostatočné zistenia súdu prvého stupňa ohľadne výroku o náhrade škody, rozhodol uznesením sp. zn. 2To/84/2019-749 zo dňa 12. septembra 2019, podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku tak, že zrušil vo vzťahu k obžalovanému O. N. napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj výrok o zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.04.2015 a taktiež výrok o náhrade škody, ktorým bol obžalovaný

zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému E. B. škodu vo výške 25.000 eur a Z. J. škodu vo výške 20.850 eur a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Po vrátení veci Okresný súd v Prievidzi rozhodol rozsudkom sp.zn. 2T/164/2017 zo dňa 08.01.2020 po doplnení dokazovania tak, že obžalovanému O. N., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom J. XX, ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/164/2017 zo dňa 11. decembra 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 2To/84/2019 zo dňa 12. septembra 2019, v bode 1), 4), 5), 6) z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2), 3), 8) z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona a v bode 7) z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona uložil nasledujúce tresty:

Za skutky pod bodmi 1), 4), 5), 6) rozsudku

obžalovanému O. N. uložil podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona per analogiam súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho na výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.04.2015, právoplatný 20.04.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Za skutky pod bodmi 2), 3), 7), 8) rozsudku

obžalovanému O. N. uložil podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 49 odsek 2 Trestného zákona súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/83/2017 zo dňa 20.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/101/2018 zo dňa 01.08.2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd rozhodol o tom, že obžalovaný O. N. je povinný spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 škodu vo výške 14.001,56 eur, poškodenému Consumer Finance Holding, a.s., Bernolákova 17, Poprad, IČO: 35 923 130 škodu vo výške 1.611,56 eur, poškodenému PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 škodu vo výške 17.384,80 eur. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný O. N. tiež povinný nahradiť poškodenému E. B., nar. XX.XX.XXXX v Y., bytom E., G. XXX/XX škodu vo výške 25.000 eur, D. S., nar. XX.XX.XXXX v Y., bytom E., Y. XXX/XX škodu vo výške 21.000 eur, Z. J., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom Y., J. XX škodu vo výške 20.490,48 eur a napokon podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodených OTP Banka Slovensko, a.s., J. 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, Z. J., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom Y., Štúrova XX, Consumer Finance Holding, a.s., Bernolákova 17, Poprad, IČO: 35 923 130 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný O. N., v ktorom uviedol, že uložený trest okresným súdom je neprimerane prísny z viacerých dôvodov a práve preto sa odvoláva, pričom odvolanie doplní po doručení rozsudku. V doplnených dôvodoch odvolania uviedol, že s rozsudkom OS Prievidza pod sp.zn. 2T/164/2017-788 sa nestotožňuje a to v časti uznání viny za skutky pod bodom 2 a 8, ako aj v časti uloženého trestu, preto v zákonnej lehote dňa 20.01.2020 podal odvolanie, na ktorom trvá a navrhuje, aby odvolací súd pre dôvody podľa §-u 321 ods. 1 pism. b, d, e) Trestného poriadku rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a podľa ust. § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie a prideliť spis inému okresnému súdu, než ktorý rozhodoval (nižšie uvedie dôvod), resp. navrhuje aby ho odvolací súd rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozsudkom sám oslobodil spod obžaloby pre skutky pod bodom 2 a bodom 8 a uložil mu trest kratšieho trvania. Na hlavnom pojednávaní 10.04.2018 urobil v zmysle § 257 odsek 1 Tr. poriadku vyhlásenie o uznání viny za skutky pod bodom 1.,3.,4.,5.,6.,7., uvedené v obžalobe 2Pv 131/16/3307, ktoré prvostupňový súd prijal. Za spáchania týchto skutkov sa cíti byť vinným a svoje konanie úprimne ľutuje, avšak za skutky pod bodom 2. a 8., za tieto sa necíti byť vinným. Ďalej podotkol, že OS Prievidza pri rozhodovaní

vôbec nebral do úvahy jeho uznanie viny za prečin úverového podvodu zo dňa 20.03.2017, pod sp. zn. 1T/83/2017, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 (slovom štrnásť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest v pomernej väčšine vykonal a dňa 06.11.2019 bol rozhodnutím OS Košice podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín pod sp.zn. 3To/116/2017, kde zamietol odvolanie prokurátora a teda ho oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 29.06.2017. Napokon vyslovil podozrenie, že v prejednávanej veci je okresný súd voči jeho osobe zaujatý, nakoľko vo vyššie uvedenej veci bol oslobodený spod obžaloby. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sa okresný súd minimálne zaoberal osobou pána J. L., vtedajším konateľom spoločnosti Mandatarius, s.r.o. Pripojil jeho mailovú komunikáciu s pánom L., z ktorej jasne vyplýva, že ho využíval len nato, aby vylákal od neho peniaze ako aj to, že sa s pánom B. poznali, nakoľko mali na seba aj kontakt. Toto jasne dokazuje, že pán B. vo výpovedi klamal, keď tvrdil, že nevedel kam a komu vkladal sumu vo výške 25000,- eur (slovom dvadsaťpäť tisíc eur). Čo sa týka osoby pána J., tomu podpísal poslednú zmluvu o pôžičke pod nátlakom a fyzickým vyhrážaním strelnou zbraňou, ktorú pán J. na neho vytiahol na parkovisku pod nemocnicou v Bojniciach na sídlisku Lúčky. Ohľadne tohto má aj svedka, ktorý sedel neďaleko v aute a celú situáciu videl. Následne pán J. zmluvu pohľadávku predal nejakým ľuďom z Banskej Bystrice, ktorým potom on odovzdal po častiach sumu vo výške 3500,- €. Skoro pri každom stretnutí bol svedok, ktorý videl aj incident na už vyššie menovanom parkovisku pod nemocnicou v Bojniciach na sídlisku Lúčky a ktorého bral so sebou a tento sledoval situáciu z menšej diaľky. Túto skutočnosť neuvádzal ani v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom OR PZ Prievidza a ani na súde, nakoľko sa bál, že tak ako sa pán J. vyhrážal jemu, by utrpel fyzickú ujmu aj svedok. Ďalší dôvod bol ten, že mu bolo jasne povedané a hlavne naznačené, že pán J. má kontakty ako na políciu, tak aj na prokuratúre v Prievidzi. Preto navrhol, aby krajský súd prípad buď vrátil na okresný súd, alebo najlepšie dal celú vec na nové konanie inému okresnému súdu. Jeho presvedčenie, že okresný súd je zaujatý, je vážne a neverí, že rozhodne nezaujato voči jeho osobe. Ďalej navrhol predvolať svedka pána L., vtedajšieho konateľa spoločnosti Mandatarius, ako aj predvolanie jeho svedka, ktorého meno je ochotný poskytnúť na výzvu súdu. V poslednom rade chce uviesť, že skutky ku ktorým sa priznal, ho úprimne mrzia. Odsedel si trest v ÚVTOS Košice-Šaca a nechce sa vrátiť do väzenia. Už vyše 5 rokov (s prestávkou, keď bol vo výkone trestu) vedie normálny život a firma, pre ktorú pracoval pred nástupom do výkonu trestu, ho aj po prepustení z výkonu trestu zamestnala a dôverujú mu, o čom je ochotný doložiť aj ich potvrdenie. Všetko ho veľmi mrzí ľutuje to a prosí súd, aby bral na to ohľad pri rozhodovaní.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý poukázal na to, že obžalovaný v odôvodnení odvolania uvádza totožné skutočnosti a dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru mal byť oslobodený spod obžaloby v bodoch 2. a 8. obžaloby, ako uvádzal obžalovaný už v konaní pred súdom prvého stupňa. Tieto prokurátor nepovažuje za opodstatnené a žiadnym spôsobom ho nezbavujú trestnoprávnej zodpovednosti za skutky kladené mu za vinu. Obžalovaným namietaný postup súdu prvého stupňa v tom smere, že sa nedostatočne vysporiadal so skutkovými okolnosťami a vyhodnotil ich nesprávne v jeho neprospech, považuje prokurátor za účelovú obranu obžalovaného. Súd prvého stupňa sa zaoberal so všetkými argumentmi obžalovaného, ktoré opakovane rozvádza vo svojom odvolaní a iba opakovane uvádza totožné dôvody, s ktorými sa už súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku vysporiadal a na všetky uvádzané skutočnosti reflektoval v napadnutom rozsudku. Obžalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by samé o sebe, alebo v spojitosti s už vykonanými dôkazmi akokoľvek spochybňovali správnosť tak skutkových, ako aj právnych zistení a záverov súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že mal obžalovaný uhradiť čiastočne škodu poškodeným nijako nemenia trestnosť skutkov, z ktorých je obžalovaný a taktiež nemôžu byť ani poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný neuhradil spôsobenú škodu v celom rozsahu. Navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného (obžalovaný požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti) a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd uvádza, že v súlade s ustanovením § 317 Tr.por. a s prihliadnutím na svoje predchádzajúce rozhodnutie vo veci a to uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/84/2019-749 zo dňa 12. septembra 2019, pri aktuálnom prejednaní odvolania obžalovaného preskúmaval už len výrok o treste a výrok o náhrade škody, nakoľko výrok o vine už nadobudol právoplatnosť. Z citovaného rozhodnutia krajského súdu je totiž zrejmé, že po prejednaní odvolania obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2018, sp.zn. 2T/164/2017 zrušil krajský súd napadnutý rozsudok len vo výroku o vine a náhrade škody a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, t.j. len vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a náhrade škody, pričom skonštatoval nedôvodnosť odvolania obžalovaného proti výroku o vine. Teda výrok o vine rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2018, sp.zn. 2T/164/2017 zostal nedotknutý a nadobudol právoplatnosť. Navyiac je potrebné uviesť, že i aktuálne podané odvolanie obžalovaného bolo v zákonnej lehote podané len proti výroku o treste, ako vyplýva z jeho písomného podania na č.l. 790 trestného spisu. Až neskôr po uplynutí zákonnej lehoty (posledný deň lehoty na podanie odvolania uplynul dňom 23.01.2020) v doplnených dôvodoch rozšíril odvolanie aj na výrok o vine. Na základe uvedeného teda odvolací súd musel konštatovať, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť a teda krajský súd tento výrok už nemohol preskúmavať, pričom vo vzťahu k výroku o vine len odkazuje na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2018, sp.zn. 2T/164/2017 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/84/2019-749 zo dňa 12. septembra 2019. Z týchto dôvodov krajský súd aj návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania vo vzťahu k výroku o vine, ako vyplývajú z doplneného odvolania, zamietol. Napriek tomu nad rámec uvedeného krajský súd uvádza, že aktuálne tvrdenie obžalovaného o údajnom vydieraní a vyhrážaní svedkom J. v aute na parkovisku je v úplnom rozpore vykonanými dôkazmi a aj jeho výpoveďou (obžalovaného) pred okresným súdom ku skutku pod bodom 8/ obžaloby, z ktorej vyplýva, že on sám „kontaktoval poškodeného Z. J., aby mu požičal 10.000 eur, kontaktoval ho na parkovisku v aute pred Korzom v Prievidzi. Peniaze boli určené na ten istý dôvod, ako pri skutku pod bodom 2. obžaloby.“ Napokon obžalovaný do rozhodnutia o vine skutočnosť o údajnom vydieraní a údajne existujúcom svedkovi neuvádzal či už v prípravnom konaní, alebo súdu a meno údajného svedka takéhoto konania neoznámil ani krajskému súdu do verejného zasadnutia dňa 13.01.2022 (ktoré muselo byť predtým dokonca odročované pre neprítomnosť obžalovaného), naopak požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Napokon krajský súd pokiaľ ide o vyslovenú domnienku obžalovaného o možnej zaujatosti konajúceho senátu Okresného súdu Prievidza v prejednávanej veci musel konštatovať, že táto jednak nebola vznesená bezodkladne a napokon je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Tr.por. a o takejto námietke sa v zmysle § 32 ods.6 Tr.por. nekoná. Rovnako potom nezistil krajský súd ani dôvod na odňatie veci Okresnému súdu v Prievidzi a prikázanie veci v inému okresnému súdu zmysle § 23 Tr.por.

Následne krajský súd preskúmajúc výrok o treste zistil, že okresný súd správne pri ukladaní trestu prihliadol na základné zásady ukladania trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona. Správne konštatoval, že pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/164/2017 zo dňa 11. decembra 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 2To/84/2019 zo dňa 12. septembra 2019, je potrebné za pokračovací zločin úverového podvodu spáchaný pod bodmi 1), 4), 5), 6) uložiť súhrnný trest zohľadniac skutočnosť, že pokračujúci zločin úverového podvodu pod bodmi 1), 4), 5), 6) obžalovaný spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to rozsudkom vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.04.2015. Rovnako za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona spáchaný pod bodmi 2), 3), 8) a za prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, spáchaný pod bodom 7) je potrebné uložiť ďalší súhrnný trest, pretože skutky pokračovacieho zločinu podvodu začal páchať začiatkom roku 2013, posledný čiastkový útok spáchal v júni 2015 a prečin sprenevery spáchal dňa 16.05.2015 nevrátením motorového vozidla, teda skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/83/2017 zo dňa 20.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/101/2018 zo dňa 01.08.2018.

Za daného stavu potom správne prihliadnuc na spôsob spáchania činu, následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, jeho vyhlásenie o uznání viny uložil obžalovanému za pokračovací zločin úverového podvodu spáchaný pod bodmi 1), 4), 5), 6) podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39

odsek 2 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona per analogiam súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.04.2015, právoplatného 20.04.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona spáchaný pod bodmi 2), 3), 8) a za prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, spáchaný pod bodom 7) uložil obžalovanému podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 49 odsek 2 Trestného zákona súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov nepodmienečne, pri súčasnom zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/83/2017 zo dňa 20.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/101/2018 zo dňa 01.08.2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

V súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona bol na výkon oboch trestov obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o trestoch v prospech obžalovaného O. N. z dôvodov uvádzaných v jeho odvolaní, uložené tresty sú zákonné, nie sú neprimerane prísne, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za dôvodné a s podrobnejším odôvodnením v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Napokon krajský súd zistil, že okresný súd po predchádzajúcom vrátení veci krajským súdom, rozhodol po doplnenom dokazovaní správne i o náhrade škody, pričom odvolací súd nezistil dôvod na zrušenie alebo zmenu týchto výrokov, tieto majú podklad vo vykonanom dokazovaní, preto aj v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.